

Landskap: ÖSTERGÖTLAND Upptecknat av: Joh. Srensson
 Härad: Björkekinds Adress: Göpperstad, Ö. Stenby.
 Socken: Mudåby Berättat av: -"-
 Uppteckningsår: 1926 Född år i

Uppteckningen rör	<u>Sockennamnns uppkomst</u>	<u>1</u>
<u>Higgare</u>	<u>2. Trolleri</u>	<u>2</u>
<u>Julfirandet.</u>	<u>11. Dagg i grytan</u>	<u>12</u>
<u>Bettleri</u>	<u>12. Takbrydnader</u>	<u>13.</u>
<u>Julgranen</u>	<u>14. Julkärven</u>	<u>15</u>
<u>Julbordet</u>	<u>15. Juläpplen. Nyårspsalm</u>	<u>16.</u>
<u>Ett julupptåg.</u>	<u>17. Jullekar</u>	<u>17-25</u>
<u>Julbröd.</u>	<u>25. Klok gubbe.</u>	<u>26.</u>
<u>Kvacksalvare</u>	<u>27. Lekar.</u>	<u>28-33</u>
<u>Kortspel</u>	<u>34-39. Munklegend.</u>	<u>40</u>
<u>Skolhistoria</u>	<u>42. Trolleri</u>	<u>43</u>
<u>Hästslakt</u>	<u>44. Kastering</u>	<u>46</u>
<u>Marande kvinna</u>	<u>46. Sirock vid slakt.</u>	<u>47.</u>
<u>Thörns 53-54</u>	<u>Skriv endast på denna sida! "Marian"</u>	<u>64</u>

Djurblod	48.	Tjurens konstlerer	48
Hudars garvning	49	Matskott	50
Korvkokning	54	Strumpa s. penningpung	54
Guldragn.	55	Hjulorm	55
Läsa bort bölden	55.	Första världagen	56
Valborgsmässoafton	56.	Gökottor	56
Dymmelrechan	57	1:sta maj	57
Midsommar	58.	Drömpannkaka	58.
Fastlagsris	59	Trollpacka	59.
Sjöresor	60	Skägga	60
Dödsfall	61	Barnsäng Behandl. av barn, namn	62
Barnens kläder ^{uppföstran} kläder	64	Elvkuarnar	64
Möss och olycka	65.	Moderna helgon avslöjade	67
Vers. "Rike mannen"	73.	Visa om "Katrina"	78

arbetning av hosy. "sörzlige vise", utan
ville ändra åtskilligt, detta har jag inte haft
lust till förr än i går, då jag grep mig an därmed.
För rimmets skull valde jag annat man än
Katrina, annars hade det naturligtvis behållits.

Jag har även jag blivit fast för reuma-
tism, men när jag om tagit av den ene me-
dicinen som dr Jäderholm ordinerade för min
hustru, är jag nästan befriad från en förut olid-
lig smärta i ryggen så snart jag skulle taga
upp den allramineta tyagd från marken.

Medicinen heter Abyltablett

De "avslöjade helgonen" kanske ej bort va-
rit med i mina berättelser, men de ha så in-
nerligt väl förtjänat bli "odödlighgjorda", att de
väl förövara sina plåter.

Jag har nu givit ut ej obetydligt över 1,000
kr. för läkarevård, medicin, sjukhusvård och brunn-
vistelse för min hustru. Bästa hjälpen var vid
Söderköpings brunn — men dyt var det där: 5kr.

om dagen för radiumbehandling, 3kr. därefter för
gyttjebad och slutligen 1kr. 50 öre för tvålmassage.
Doktorn tog plumpet betalt. Brunnavgift, mat,
logis och upppassning var inte heller billigt.
vadan det hela under två månader tog ett djupt
hål i min klens kassa, men det ångrade jag
ej, när hon kom hem rätt bery. Fram emot
jul var hon dock lika sjuk igen.

Mätte om den sista hjälpen bestå! Dr
Jäderholm försäkrade att Abyltabletterna
ej medföra risk, som många andra, vanliga
dyra medel, hava i följe.

Strax efter sedan jag i tisdags gick till sängs
kände kl. 9,28 att sängen ^(i närheten) under ett par sekunder dar-
rade som om en tungt lastad vagn i hastig fart fört
fram på en hård onakadmiriserad väg. Jag rapporte-
rade saken dagen därpå i väderlekotelegrammet
till Statens Meteorol.-hydrografiska anstalt med för-
frågan om ngn. Lissnograf givit utslag för ngn jord-
bävning. Har dock ej fått svar, men i dag har jag

1503

i en tidning fåt notis om en kraftig jordbävning i Kalifornien under tisdagen.

Det vore märkvärdigt om grundberget, var på min bostad är uppförd, skulle kunna dräva av en jordbävning på motsatta sidan om jordklotet. Skada att tiden på dagen ej uppgavs att jag kunnat jämföra den med kvällen 9, 28 häv.

Förlåt "längträdigheten" i min skrivelse!

Högaktningfullt
G. H. Svensson.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

1503c

Göppesstad, O. Stenky, 2/10. 1926.

1503.

Hr Liljeblad!

Hr Liljeblad har väl trött att jag gått "all världens väg", då jag på så lång tid ej låtit höra av mig. Orsaken har varit att min hustru har hela tiden legat så sjuk, att jag inte haft tanke på annat än hennes bortgång tills jag i förra veckan tog bilskjuts till Norrköping, där jag lät dr Jäderholm undersöka henne. Hans ordination har gjort underverk: Nu kan hon vara uppe från sängen mer än halva dagen, churu vi ikke ha hopp om att hon kan återfå fullt helst. Reumatism är ju så pass efterhängsen, att den som råkat ut för den sjukdomen har föga hopp att åter bli frisk. Jag tyckte ej om min första om-

Stadsnämnet berättades i min kamden

Jag är född den 20. Mars 1844, är d. v. mycket gamla för
konst, vara hälsat från att två tillämpningar ^{*)} nämns
för en liten stund, som de, bemärkt att sig själva,
fringa eldiga vart hon de ville och att där de stam-
nadt skulle en kyrka byggas. Då det ännu var
då på slottmarken men barmark på kullen, där Knudby
kyrkan var sin plats, stamade ^{del} där, dit hade
en grön gräs. Namnet har från elsta tiden och kyrkans
änd till postations inrättades i kyrkan, skrivits
Knudby och t. o. m. långt senare i kyrkans haft namn.

Men den gamla ordformen. ^{*)} har skrivits i
ut hon alltid skrivits Knudby och därifrån kom
namnet i postationsdel. ^{*)} från häradskrivningen
torst har en hel del by-namn berättiga former. De
t. ex. min gamla Goprestad, som där får heta Gopren-
stad, ordet det elsta gamla namn var Goprestad
De lairds må troligt om halsdringen till socknens
namn, men då kyrkstämningens för både k och g i
gamla konst arbetet utgjordes av rummen P och ännu så
^{*)} Knudby = kullen i kyrkan.

vent dem for 25 ai vedan alle personer kunde for-
 blankt se, og g'lykket i uttrykt Gud sig forbarne! Ville
 Gud sig forbarne! Naar jeg framkald min d'rbt,
 att detrens namn fram b'rgens anl'gningens varit
 Guds by. Rindtan ha ock' oft' uttryckt Gud hielti ant hans

forminens ar y' mycket att beratta. Naars
 Rindtan; granskumel och reth stenar are allt,
 I minn' ogor Jimas granskumel, vilka mig utel'gt
 alling outalats i na'gon bekr'ning over orten

En ock' - Vid byn Skramby utan en rest sten, varom jag i min
 uttrykt ang'vanden fram beratta att den var rest till minne av
 en skum- En k'orflik handlar. En gammal byggnad hade en d'nt
 k'orflikst most en och morgonen d'arja bygt i h'galgren utanfor g'rdens,
 byggnad. den har denast avirats. Rattningens manniker
 hade sodan rest stenen for att vinnas bys d'nter
 deras h'rtigtanken mot den fattige sandtraren? Ah
 icko my' d'rmel; de andras bys namn Sto Skram
 by i st. f. det forutvarande andra namnet Stamby
 En l'utty' h'rtigtanken fram gransochken Stora Ny ken by

Skallens.

og imidlertid reddes frem glømtes, hvilket den blotte tanke-
 aaktet hos d. u. østnordly. borna. Deresamlingsens kyskehed, i
 præsten Scherminsk, som vil kaste sine kyskehedens onfer.
 sine tanker om holleri, hvilket vedan for en dnyr manvælle
 fornt "frøstaden" toke searing brænde levende sig toke
 i kyskehedens, varerinde toke frøstjerner skættede huss
 til i frøstjerner. Der toke skættede for behølle frøsten, sig-
 talade han en høstlig person toke hylpe sig med det hæl-
 len. Belønningens skulle bli toke tanna øylen. En søndags-
 morgen, meget før kyskedags, blev manden efter overens-
 kommelse ryp i trødet og pløskede en kory juce
 med øylen. toke may kom en bekendt til "sinen" og
 varnade komem for fortælling, toke præsten snit han
 de komme for toke gå til kyskehed. "Sinen" behøllade sig toke
 han fastnat i trødet og ikke kunde komme nær. toke kom
 no eftermand og for alle. toke det blev toke holleri var med
 i øylen. Skættelig kom præsten, som efter en øyning
 skættede skem utrognade; toke med og kyskehed ikke kyskehed!
 Skættelig sig toke kom ryp til frøstjerner. toke den
 dagen sig præsten ha sin fast i frødet og hele kyskehed vist

svart myg om prostens tralleiformågar.

Et tralle; I min kamdem findes a' mine ager ete torpatalls, beløst av om jag äin en gammal skedsses Manns Mannens, hans huskallecken, en gammal anker schultze, och i en litten kammar en dea makare Gustaf Petersen, hans hustru och - 10 barn (!)
Det skeddshumins dag vid nagra och 90 år äldre, skjutade min jag liket till kyrkan. När Likskjutaren var omkring 100 meter från torpet kom gammal schultze med en litte nykande skrams och skyndad i väg med denna efter Likskjutaren. Den kompt kom skrang med den väg jag enten När min jag kom kom talade jag om skotskallet för honom, varvid han sade: Det jag varnat det är, skulle gammal svart ha fått hem oljans och fått skang fast som han redan ha kammat fått att skjuta i väg gammal honom. Några dagar daggte kom en av skomakarens döttrar till svart hem, och de frågade min jag hem om inte skeddshumans varit hemma. O nej, blev svart: skulten betän för te komme hem. Det rätt allier - -

Et svart När skomakarens hustru skändt sin man nagra bes -

dörfer i dagligt tal på så sätt, att den älskte,
 som var störvärd och ägde d.s. hemman en storgård,
 kallades storgårdsvägen eller, som oftast utredde, stor-
 vägen. Mellangårdsvägen, som var liten till värdens,
 fick vanligen heta lillvägen och den tredje, som ägde
 lillgårdens ä. hemman, titulerades lillgårdsvägen.

Störaren ville gärna röjas i byn och hans äldste högt
 vilde också att grannhustruns skulle kunna för hennes
 ston atta en särskild ära i att först om vararna
 vara färdig med att till stekning utbraga det största
 partiet, under vintern spunnas, linnpartiet. Ett år blev
 dock hennes gam orsak till misskärning av den för-
 ut skampilade grannsängens i byn.

En morgon, då storröven var som ut, fram kom
 din länjas gästning plumbad på att det vädespunnas,
 myligen byskade gästet. Inkommet blev hon sammant
 handens och utropade: 'Tygon har till gästet på
 stänga. ~~Är~~ Vad ska jag ta någon för to på rätt på mitt
 gamm? ²¹⁴ Sten familjöverlagning? heletit av lillskala en
 i orten vittkorpens trallkonstans i det fallet, en skrid.

dörfer i dagligt tal på så sätt, att den älskte,
 som var störst och ägde 2/3. hennan en storgård,
 kallades storgårdsen eller, som oftast utredde, stor-
 varen. Mellangårdsen, som var liten till växtens,
 fick vanligens heta liljekrans och den tredje, som ägde
 lillgårdens 1/3. hennan, titulerades lillgårdsen.
 Störren ville gärna segas i byn och hans ätta högt
 ville också att grannhetarna skulle komma för hennes
 öron så att en särskild ära i att först en varans
 vara förby med att till skening utgång det största
 partiet under vintern sparas, kringat. Et är blev
 dock hennes gån orsak till misskänning av den för-
 ut skampilad grannens i byn.
 En morgon, då storsvensman kom ut, från hon
 sin lilla gårdsting plumbad på att det vålopparna,
 vilken byskade gånst. Indemmen slog hon samman
 handerna och utropade: "Syndar ha till gånst på
 stänga. ~~Är~~ Vad ska jag ta vägen för to på natt på mitt
 gånst?!" Sten familj överlagring, heelt att liljekrans en
 i orten utthengstas tillkomsen i det fallet, en skind.

däre i granngården ^{vid namn Sjögrens} Vårskars Svanemorans Skulptur
 genast i väg för att tillkalla undergarven, mästaren och
 äressen. Han följde med Svanemorans till hennes hem.
 För att komma till rätta med saken begärde han att
 gå till hönsgården. Efter skakens antagande kom
 Sjögrens genom vitans besträffande ängarna om huckstjärnan
 hade garnet på sitt samvete. Sedan Sjögrens förtänt
 ängarna och skettigt med dem med tre supans drammis,
 tillkammaren han att tyvens antagningen ej var långt
 borta. Nu begärde Sjögrens ett gyllensalt, en psalm-
 bok och ärets almanackor. Dessa saker jämte Sjögrens
 beger förmöning, som föne. Hurito av tre menn såsom
 skenskapsdymbel, lades i sättet sedan Sjögrens
 in skötarna av sin skräddare i falltommens
 Sjögrens, som var lita skivskening, hade på fortänd
 antecknat namnen på nio personer inom orten, varav
 de tre första voro motoriska tyvar och undergått spö-
 stöck; de tre därpå följande voro sådana, att de all-
 mant misstänktes för att vara lömskjupare, chunn de
 aldrig varit lömskjupare. Till sist hade han på formen
 Sjögrens minnas ej skettigt om det var tre föne i skad om han var den tredje.

som hon uttryckte sig, uppträdde medlemmen på tre hem-
 managare i trakten, och bland dem min fader, tillgäns-
 såen. — Drottens Lemnats till Storaen, som skulle
 värfva upplådas medlem i denna, därvid stod up-
 besy och Väneromman beordrad och med var sitt
 påsking i öfornas av lösen och upplådas sålunda det
 öfverlygna välför, som genom en händning skulle förri-
 da den skuldige, när hans namn nämndes. Välför häng-
 de till sån till namnet tillgäns sån nämndes.

Väneromman värfvade öfverlygna välför, slog samman
 handens och uttrykte: "Ja, allri kunde ja tre till-
 gåroven om sånt." Ja snart i Göteborg göt hem, in-
 såde hon till Sällens hus och berättade för henne
 hur hon fått reda på gånstymman, därvid många bebrin-
 vande hur välförings tillgäns fram på eftermidd-
 gen gick Sällens hus till sin värfvans i tillgäns
 och berättade allsamman, att detta värfvade en storm
 av svack i mitt lugna förhållande av naturligt och
 ledon samma dag gick min far till Lammomans
 och lät denne värfvade i tillgäns med värfvade för

för krigens och rikskryddes och a den succedens för
örensning beaktning. Men för gissat sig till or-
sakom att Spöberg lat "allt runda" för min fars namn.
Spöberg hade en tid fönt av att hemvägt praktiskt
arabisk ägt en kostym kläder, men utöfnt arbetet
så illa, att man för sig kunde begagnas hela denna
utan mot rings andring a lörens sommet dem at
drängens, som kunde slita dem. Detta hade rende-
rat Spöberg en skogas orätt, vilket han, som ville
anses för storbrådhan, nu på att det vöte åter-
betala. Mellartid blev "halleriet" och stammin-
garna rikthengtade, att kungadalen vid Stockerets
antagningens adring för varit så gullkrackad av äls-
rove, som den blev vid behandlingen av dessa att-
toppar.

Men för hade innehållit den Nilsens hustru Britas
skandel better att attnas dela om den örensninga be-
ningens och dela om ord som svenssons hustru berättat
om "vällringens". I det viktiga fallet förmedla
han sig genom sig gullt förstått av rattens ordförmedla,

Har också besökt Gustaf Boheman, som vill ha beaktat
 beaktad om tillfallet! Han har sagt därför till mig att jag
 gå in till restauratören och låna ett litet sått. Domar
 hans egen förhållanden har jag fått i allt dommen. Men
 nästan, som jag vid lagboken på borden, lades i sått.
 Spöken omaktas laggs dit sin undertryckande fin-
 gerung, men några föraktfulla fide ej mestagen, em
 dommen förklarade att en sådan var för god att om
 brukas på ett sådant sätt. Villnet fick dock till och
 na uppför de mio mannen, som var i god minne, em
 denna ^{hans} konst personer.

Nu uppfördes en domstolsdag, som såg ut att
 mestadels i hela världens rätta omakt.

Allmänna åklagarna lades med hög röst upp mannen
 från listan, under det spöken och svenskarna, samma
 lagens svenska uppfördes sått makts var ett jingur instig-
 ret i förhållanden. När personen i listans
 genomgått utom att sått anklagat några sått
 utlygga, frågade domaren de här konventionerna: hur var
 det om? Jag tror att sått inte var skadligt. -- Svenska

var var ej behöfvare, än att hon svarade: "Hvar äro
hvar! gjordt kanske inte like som hemma hos oss."

Därvid brast Lillemor på det som hon sade, som utbrände:
"Har du lust att göra om det, din tröskpacka? På
gen spjånen bland åkerarna låt i detamma ett stycke
"da kagra" komma, vilket naturligtvis väckte en obeh-
dof munterhet hos dem vilken hölls och förstods uttrykt.

Visserligen hörd jag min far berättat hur denna
lydde, men nu, 62 år efter hans död, minns jag ej mera
än att Spödsby, som var upphävarsmann för både rätten -
gångarna, dånko till rätten, och brödbrotts, de biten ej
3 eller 4-tal var vanligt att så mycket brist både julfi-
des för jul, att det skulle nåkas under flere månader.
Grenhins stöptes, som skulle tänka julaften, juldagsmorgon
så de skulle drivas till det var dagar.) och juldagskvällen,
de de ej skulle städas för än angreman skulle ge sig i väg
för att springa Staffmannens, vilken ofta gick mer eller
mindre alligen tillag, berövs på om man ville roas
eller när någon som man gång för. Stannad, jul kunde
hvarjens tala, och därvid kunde man få ett stökigt om
randst.

Det kommit ända hantelen, således om det skulle bli god skörd eller missväxt. Detta berättades i min kamrats d.v. gamla papper, som tycktes ha på sig de berättelser.)

Deppa i program: I mitt föräldrahus föreläsning i min tidrigare kamrats ^(intressen) och min deppade bråk i kyrklyktan. Sedan kom jag i ta- las om den sakens främre på 1880-talet, då jag i egenhet var kyrkborars hade agerat med upprättningen av "Linnens" i kyrklyktan. Efter slutet arbetet i kyrkan ^(Hälsöskåpet) och om kamrats inflytt till vår d.v. organist och skollärare på kvällen. Dämit ställes en blankbladad kassett på bordet, om det var familjens alla medlemmar som vi deppade. De! Där jag nästade säga att det var länge sedan jag var med om något sådant, så kändes något förvånad: Anskas det inte har man för tiden? I min kamrats ^(Hälsöskåpet) är det så allmänt sed, att man skulle berövas det som jag, om inte deppning i kyrklyktan förekommer. Jag vill minnas att han var född i Bjälbo. Min far berättade att när han var i kyrkan år 1877-talet (den- nast godset i stugan, bredvid ett lager halm (slagtröskor röskålar) över hela godset och som fick ligga orörd till nyåret.) I min ungdom var berättelsen mycket allmänt och de mi-

Bettleri
från gulen.

att till julens bakas ett särskilt 'bröd' med smör, bebor,
att varje hettlars jule en hel julkaka? Annars var
vanligt att en kaka skars i fyra delar, att den råktes
att pyras stycken. Det hände ofta att dagarna före
jule ^{kvällen} ~~kvällen~~ att: 'Ja dag infurno sig för att ja julkast'. De
gammlast ordbruk, som nu är nästan bortglömt, hade
gott skäl för sig: 'Jag har brätten som en tillvarott till jule'.

En, som ikke försämrade ta sig sin julkast, var
Kronostatsmannen. Jag tror ej att det förekom något så-
om i kontraktet med honom eller i 'roteloken', men en dag
hört före jul som han med en stor sakk jente min-
dre häns i densamma. Han gick vanligen en stor lampa,
i kyrkan rita, en påbyg och ett stycke glaskärl — samt
ett fjulle, att han knapast kunde tagas sig hem ens
han i dubbel mening var överlätt. Det egenstomliga
var, att han ansåg sig böra få lika mycket av smörrot-
brödet, samtigen denne hade stor eller liten gård.

En min möter skänkte mig som han en fågel, som 'Talspråk-
han kallade pelikan', men som ikke hade några den sin under-
gusta likhet med en såm fågel. I jernvikts laget på byggen

var fast en liten jerntræsmule, i sikker en aluslæng, Træ
 gættede. Andre anden en trælæs gættede i Taket. Søgen
 fange dem alig stille utan demade smst. Vingene
 och stigt voro utblunna i vngf. 1 mm. Fjok och 1,5 m bre
 da strimler som voro sammanknygande invid kroppens,
 men som medels hade rikta den om öns den andra
 att vingarna och stjertens voro utspända till flygt.
 Minn mestas hade jute fjögeln i från en slaktning i Go-
 teberg. Jag tillverkade dem en hel mängd, att de ~~an~~
~~de~~ skro vatt allmänna har i orten, men glömdes
 snart bort. Samma var förhållandet med "kramor", som
 de kallades, tillverkade av vinbort och i andras höjfo-
 gne medels beak som omlinade med små fjögare pappraskaprar.

Julgrann. Julgrannar voro för mycket sällsynta här på orten.
 Men för, som var mycket säll om skogen, tillät sig att många
 julgrann gick begagna i vilt hem. De jag vid 10-12 årsåld-
 dern hade minn rykten beklaga sig om att sig på skolan gick-
 grann, när grannlänaren fingo det, tilltals jag på vilt. Jag tog
 en omkr. 3 alm. lång rund st, avsedd för högrind, och därmed
 hål i dem. Sedan avsåts stnen med grön pappraseremoner,

som i en kortare tids helgymning, Likande barn. Ett
 ren ställes i en ¹st¹ och kors av ett par smala bräslöggar
 varoflän grankevitare träskor in i hålen, att ströva frisk
 utemiljö av en gran, som sedan 'kallade' med små fins
 och godskoser samma grundställning användes sedan
 så länge min yngsta syster, som sköttes mitte hushåll,
 hade hela, att hon kunde fröja sig där.

Nu, men än ²fr², är vardligt att antingen fr² ett par julbarn
 ströva eller ett mindre träd under julloften lägga ut en
 kvantkors av småförlämn. Inga andra än bondens
 största fiender, gräsgrävare, som med skäl kallas 'fjög-
 de rätter', fr² mycket av den vullgräset. Deras syner
 vid alla gårdar den dyglik måförmad beedles att spara
 ner, att utlöfallet närmast gårdar är totalt förstör-
 av sparsam, som avbrutit varje str² omk. 15 cm. ner
 om axel, vilket orsakar sammestgående utöfva plundrats
 på varje kors.

Vad julbarnet beträffar, är ingenting vidare att tala
 om här fram utom, är den obligatoriska visningsmötet
 och skinkan julloften och att det myllr vardligen utöfva

Le jeter på det uppfyllda släkt. Den vers fingret pe-
kade på, skulle vara avgränsat för personerna i den in-
den det påbörjades året.

Annars hade brukat för en spelt gäms i främman. Et påbörjades.
och påbörjades, genom att föras djurens ardelas överdrift med
källa hos som kunde återkomma. På ett ställe har i Götter-
stad fanns en gång en föreställning, som var avbrytande
högmarken över ett högt uppkallade utseende. Dingen ut-
staka så grundligt, att de lågs myntet på hos var följande
fram ut om morgonen, men värd var ett i förtäringens var
nerviskt hos i jernstål med godskubben och övert på
höst låg en tung jernstål med jernmanas nödvändiga: högt
att hon måste på både halsbandet och smygen till hjälp för att
på brett släkten.

Släktet marker och klänor och andra analyser. I den förme fullsten.
skulle en gosse och en flicka sitta nära varandra och en skid-
le om en ankling eller ankens. Genom en vink eller annat talar
tillkomningens till någon av samma kön, att man ville byta.
Både smyge sig mot varandra för att byta släkten. Då skulle
anklingen eller ankens gosse på att låga en av de krigstidens

som först sattes mellan Lappmarks på gränslinjen, där kom
 det i en ståt med ryggen vänt mot flickan. Men skulle de
 omhela sig på mycket på stämman, att flickan beundrats med de
 na Lappens togar slantens. Stämning fick sedan heta "arbete för
 vaktning", och de skulle vara bestämt huru många dagar
 "arbetet" skulle fortgå. Första bytet med slanten hette de "man-
 dag. Sedan väntade både sig om åt andra hållet och bytte slanten,
 som de hette teatag. En och annan flickas öfvermodet sig dock
 och om de var att ingens annan vilja intogs i stället, om man
 alltså villog att låta komma för vilja omint lösningslösa, dock
 omheltorligt i allskaps med den förskjutna karaktären.

De i de var en lek, som blott förskemå sammantagna och de i de.
 uti i det fria. De som boden eller bystaden ställes öf-
 fran och en återfå. Ett jämsides trädde genom öfverna
 på en sin och både med var sin ända på bodarna. Men
 gällde det för någon att bli i så en med honom gredde om
 jämsides. De ställde sig med ena foten i så en var om-
 kring så de t. o. m. för en om, men när en sådan försköte
 lyfte andra foten över så en kant — lag förskörens vanliga
 på ryggen med så en rygg och nedvänd över de stått rygg

prekanta fortjänstestämans. Det örnings gick till att de
 på kontoret av vä. Jag, som ofta anställdt emi i detta
 örnings den sörpren samlet, var så som beloner i
 väen, att om den väntes uppt och med på stänges eller
 öppnats och en hall den så mellan jag keller uppt på väna
 ksten, kunde jag stå där lika enkelt och som kist
 släppt väen. Sommar ringe i Tontoro som kalasstämning.

Den leken var mycket roligt, men är nu alldeles bort-
 lagt. Jag gick inte gerna på högre styrt än på 5 i 6 ku-
 högt. En min skolkamrat gick på nära 3 och var högt
 styrt. I skolan var leken stängt förbjudas av läraren.

Sticks ut ögat på skomakaren Tiegild så, att ögonen grunda
 gäst på skom-
 rum.

dos på två stycken. En liten pale ställes i andra på en stol
 framför denna ställes de båda 'skindrakarna', kallade
 i var sin andra på en korg. Dessa skulle de ta på tre
 stycken framåt, på nio till tre var och sedan står på tre stycken
 tillbakas för att 'stickas skomakaren i ögat'. Detta krig
 så att den ene skulle styra medre andra en korgens
 mot pallen och den andre skulle slita korgens örn
 sig, att pallen skulle ramla ned. Utsedd det vid klyn-

ning, var verkligen många så "behjälplig" att han under
"korkarna" dans flötade lampen åt mestadels del av
rummet, att vederbrante blev obehagliga av det ljus
som måjligen kunde iakttagas genom ögonkinnslarna,
vars förtjus att de stinks alldeles omissligt. När de fått
stikka tre gånger utan att träffa förmålet, befrisades de och
att man andra fingre försöker. Fallet lyckades det dock att tryk-
ta på problem

Deltagarna satta sig i en ring. En fingerring trädde genom ring-
få att andra eller hand, som var både andra partets
samma. Inrikt skulle vara så långt att hela alltså
fick kunde hållas i det mitt över stolarna som begynn-
da. En av alltså skulle gå in i "ringens" för att
toga fast den yttre korgen. Missotänktes många ha sin-
gen hos sig, fattas också med sin hand om kanten
utifrån den mistänktes hand, vilken då var stöptig
öppna sin hand. Som ringen där, gick han till köket.
Under lekens gång följde inte uträknad utfrändes handling.
"Gomna ringens grann? Det var gå i en hand och i hand,
där, fast till en annan!"

Skattem. Sælshøjet det i ring. En vante eller smut t. ex. en høje
far.

Anten frimærket, kastet frem en av skolekøjet till
en smaa. Da han kastet vante vate han du bager
Sic vilde komat den utmanat. De opskillet skulle den
kastet bage till noget, vante den andre ikke alle pro-
sede. Sade han daeromt noget vante den andre kemte
paaen, jich han ge paut.

Skulde Har maet noget valgs till "syndebud", som ij for
kemat. vante med om leken. Som kemetlar juleto fremte

for med smaaen att karmanns sine antas laige
intill smaaen. Et tækie brelde over det hela och
tad av skolekøjet, som vero nog tempo, toge platen
på gte smaaen av stannas gæten. Nu indigt "off-
ret", som jante blev jannes i et smut vum, att toge
plato med over den stola komane mætte. Den skulle
han eller han lei "matal" i "hoyset". Somo lidt maa
av klæde tilgængigt, vatte det junder smut. Noget
danne lates uppe på et toget eller talerik och stiller
junder på et bord eller en stol. Nu "syndebud" vil
vintaget platen och en av skolekøjet strækt frem en

tesked av valbygnadens — resten sig både som suto på
 åtsjögattens, att den mellanvarande, som snarligen gick
 valbygnadens för nästan, att en orvntad rova i gylvet,
 vilket naturligtvis varde allskapsrets stormskrats och
 förmyllets kaperhet, hållet om det var en pliska.

Detta var ett partilösningproblem — som var fullt. Slykta spi.

Någon som fått ge part i en led, hade blivit ärsind. och
 att flytta spiseln. Om denna inte fullgjort det, skulle
 en annan partistyring få ge honom ett slag, som både i
 eldlyskeln. Inkomma i rummet, där spisen skulle
 flyttas, skulle straffet verkställas i den som inte full-
 gjort sin ärsind plikt. Skostaffaren, som nu skulle
 ha sin part, mappade tag i eldlyskeln, som var
 så pass upphettad i hantaget, att det kunde bli
 frambliver i handen, blev oftast av sig över det deligen
 skämtet.

Orken i ett åtsjöningpart var part. Partilösarens full blåsa
 ögonen var förskräckt. De lura ställes på ett bord. Åtsind ut lyser.
 handen ställes med ryggen mot bordet. Vid därefter
 gå i te steg från bordet. Där efter denna rumst för om

veden på åter tre steg framåt. När gånge dit att klän ut
låggen på gneten När bindeln väl anlagd och fäst, var
det ju absolut omöjligt att tröjka sig, varför många
ludiga mistary kunde inträffa.

De skulle till ena samman
Sådan var rotig att äre när för ena smakar utfrukt den. Templet:

Den ene lyfte upp sin höger och den andra sin venstra hand och smälte
de dom mest varvarn; 2: kack för ålöp sine hander på benarna;
3: När lyfte båda upp omlyfta hander mest gfräta gångvar och smälte
dem samman; 4: Slågs båda händerna mest kamraterna. Den lin-
jarko det ju inget. Någon smidas smilke: så fort, att det smälte
varde. De blev dock smält trötta.

Dragehand-
skan.

Lyra, fem stjernans sätter sig bevingad till höger. En lark sin om
hand på bröstet, en annan lake sin: en hand på den främsta och
en annan för andra Till alla platser om handerna i högen; När
lake den främste sin andra hand på högen och alla de andra,
lyfta båda ryggen uppåt sig på detta sätt huru smält
de skulle bli gifte. Den inbete hander skulle dragna ut till
gao upp: omist på högen. När ett visst antal dragnings skett
skulle den som fick det drage bli gift inom ett år; den
som fick det argermålet drages i nästa rakning, hark

de varit drugga två så innan den efterlyfts ^{kommer dock}

Demna lek kallats också "pippla hörs". Där eller på

na blev lek en eller båda händerna på ett bord eller en bänk etc. (En omg.)

ett. En annan välkänd lek hade på de utsträckt fingern

na under det ett av följande namn: sjuvades arje

fingrar? Ni ska pipplet när små grå hirs: digor i

grannas lake, gör det skadas biter å strå, låggen i

om. "Piper" varje, kallas "tryppe". Boman utåt: "Skrypan

ut: du bör att löms springa?" Det finger som fick utåt

springa, också en under handen. Sedan börjades ransan

på nå mytt och fortgått till slut ett finger återåt. Dess

agor eller agorerna skulle först komma på kalar.

"Ett lea pårens" var jag med om på barn, men har nu

alldeles glömt hur det tillgick.

J mitt hem brukade mina ögon, så länge de ännu fullbröd.

rikandes till smånen, kaka ett par fingrar, som skulle

förstås ett par slaka pojkar, vilka kallades "När-dar

av hänsna". De stods med var sin arm slutande på

kamratens huvud. Den andra armens hängde slak med

brevid kroppen. Om sådana fingrar bakades i andra ha-

Piper, Rapp
Tali (En omg)

viljan har jag mig ej bekant. Men när var den som
läste minna kyrkan kaka den.

1847 gult.

Den enda, som under hela min lifstid har i orden varit
känd för "Kackel" med människor och för under denna sjuk-
domar, var en förtroende ^{med som smittat} och en stenkyl anden, vilken
för g. många år sedan arbetade närm 100 år gammal och
var då den älskade stenkyl som kyrkoståndens högt och
förklarade om. Han hade ett spöstrapp för tjugo
och satta jentle och för andra under lång tid / jag tror att
det var omkring ett helt år ^{om inte längre} / ^{helt} för deltagande
i en inbrottsakt: i Östra Stenkyl kyrkan, där omkr. 3000
kvinnor i kontanter, brudbröda och matvarusaker kontrolleras.
En kyrkoståndens var misstänkt och ha varit tjugo
deltagare och jagas natta tiden, ty han var jentle an-
sett att ha del i ekonomien, men "separat" sig efter kyrke-
tjugoanden. Uppskatade St. P. Westmark hade vid tillfäl-
let en större kanna egen pengar förändrad i kyrkans
kassakista, som kyrkoståndens hade hämmat.
Kyrkans N. hade skrivit sig namn i alla hans ord.

~~Wagn~~ är efter kyrkoståndens återlämnade min jag till ^{han}, som
i 1847 ~~Sten~~ ^{och} under ordet varit under kyrkans till den
17. 1847.

han kommit en sin gramme. Å alla soldarna, långt ut i
 byn kommit an hakeisen, stod H. E. Malmberg, såsom yttre-
 ligare begrund om ett sådant mitt på villovägen, han
 nämna, att mest ^{och} långt mellan dem. — Den återbetalnings-
~~lång~~ hake, såk han, kommit dem av en gramme — som om
 någon med den illa nämmandes kyrkostånd. Vore försynen
 bekomen för ett salt, var ej undsluppit att alla hansen i
 kyrkoståndens hem varit nog flere fattiga. Der end, som
 tröttes ha försynsakt i keltis, gifte sig i utrymmer med en
 försynens brödet; men när han för på en annan dag skulle
 så fullt en niktning försörjning, som jag långt framt försynad
 de honom, emell han när nog ständigt smakt om 5 mi-
 nut av smakt; starkt niktningaktiga smak, om krossen när tom.

En krossskolans för människor, men mest för dig, av-
 led för ställiga av seden. Hans namn var Malhögström
 ström, ägar av en gård i byn Brämstedt, Å socken
 Under krosses 20 à 30 år hade han en ofantligt stor
 trafik; men så som en myr vetterna Öbergström, som fört
 krossskolans i krossning) att berätta sig han i orten,
 Vad hans förhållande i försäkte, att ut Hellström,

Krossskol-
 vare;

det kunde ha bl. ty ofta hans antonst. Den och Stenby
 och Stenby om med de flesta av sina kunder.

Nu finnes en dylik underkänslighet i Skerby, Skogbergs anten.
 som har mera tråkigt av många försvindade lekare.

De som har varit otaligt och fått bete för försörjning av bli-
 kemedel. Nu skinner han ut recept ut en farmakopé, som
 han försäkrat sig. Han berättar dock för lyshare kunder.

Gömmes ring.

Nu sammanligger jag mig en bättre sång vid lekens gemma ring.
 Den lytt sålunda: "De är ringen: Vis' den för mig!" "Låten gör,
 låten gör stort, fort till en annan!"

Gifta dotter.

Den som lek tillgick så att någon "grattis" fick egen mat.
 Ett sådant spel fick, som uttryckte hennes "attas", ställde sig i
 vad betom henne och hade sina kunder på den framför öfrens
 och. Sedan gick "mamma" under sången: "En fallet ^{och} anten
 med sin dotter många och också många. Vill en av dem ni
 hanna, vil' svara mig ett ja när jag frågar!" Nu uppläst ofta
 en nygärrad om varelse fickom länge. Såsom blev
 vartigen så tillförsäkrad, att den såts i vaken kammat på
 denna hos den tillförsäkrade. Utan kunde dock förkamma
 att somn frågar att besvara. En gång, då jag var med om

lekem, som en tillämnad¹ 'måg' oförskand² och frögade. den rätt
 blygsamma flickan om hennes dotter skulle kunna torpa en
 liten ren om han 'skönt' ut sig'. Svaret blev: Det hade han
 han och vil! men skammes du ut dig i jupha, så får du
 sjöta torpa dig ren. (Bortskallat om meningen det att
 'mågen' myskogens svart gult och 'gätt ryp' 'kalaset', att han frötat
 en my 'söndagskakt'.) Liken blev tvänt allt och 'mågen' för-
 denna utan att säga förvart³ till mågen. Svart därefter var
 dock lekem i gny igen och oskyldigen fröger och svar oöfunda.
 En av sällskapet gick öpmad väl förkunnas. Han led - Blinnsbock
 des därefter till dörrens, där han frögade: Vet skott gny gny han?
 Svaret blev: det var gätt. Blinnsbocken sade då: jag har
 ingen! sket. Ögonblickligen svarade en sten del av sällskapet
 under det var och en av dem slog honom ett litet slag på ryg-
 gen: Det har du min sket! Nu gäller det för 'bocken' att
 ta på sitt mågen i sällskapet och säga ren det var. Skulle
 han ej kunna sig för så mycket, att han därigenom gjorde
 ut, skulle den infångade på utspänning⁴ frikas två i tre
 gny. Vid dylikt påsporing⁵ förutskickes resten omkring så, att
 det inte alls blev mågen ledning. Givande bocken orade, gick

han försöker på nytt tillä han lyckades gissa rätt, så
den utgående fick övertaga kinkeln.

² Skulle han är sig nog lik var den än förekommer, att den ej behöva
beskrivas.

Udden står
och som.

Här skulle välskäret placeras två och två på var
sin sida närm intill varandra. En skulle vara rakt och
och de sig om efter en 'mættie'. Skymdsk hon sig ej med
ditt ord, fick hon sig en 'dask' i ryggen av en gåsärare,
som hade en stor handduk hänger i den till en lunta, som
det kallades. Under lekens gång; Udden står och som
med en lång, långt till där efter. När udden gjort ett ord
beskrive hon sig för föremålet, som fruktvarande make som
måtte ge sig ut på gyljansfält.

Kapnas om
turneret.

Välskäret ställde sig i ring, hållande i var andras hand,
och, omkring med så utsträckt armar, att ringen blev så str-
som möjligt. En stämde utanför. Denne skulle kunna utom-
bring ringen med vreden så inåt den stämmande ringen.
När han kommit mitt för någon, som han ville stämmande till
kapselning, ställde han till denne i ryggen. När gått det
för den utmärkte att springa åt det andra hållet och för-

Äska komma först till sin gamla plats. Hvad de mötles
 utanför ringen skulle först kalla till ovetes, varan den
 utmanade gick länges kunnas äro löpa om utmanaren.

Den, som först ankom till öppningen i ringen, gick still-
 la sig in där och den andre gick utmanen om my mestaf-
 lare.

Kaptsäckens
 tecken.

En "kapsäck" gick attas sig på en stäl mist i
 nummer. De andra nummer ingjarna. En, som mötles om
 minnepsod: fullvillkapet om stot, gick omkring till en
 om en kringvattarne, ~~och~~ ^{de de} skulle nicka honom i omt ma-
 got som de vete i en upplittad kapsäck, för tobakens i kotte.
 Sedan alla besökte, gick besökaren fram till "kapsäckens"
 och sade först: Du var ute och vete hämsdungen? Säk ja"
 till svar. När kom en förarbyg ommärkning: Du slarvade
 och kapsäcks din kapsäck, som till på köpet inte om last,
 och nu kan hela det kan allskapet vete osv allt som du
 hade i kapsäckens stor kan var nappant de ha mistat
 dem! Sedan harany omtyfivades ofast på ät och annat osv!
 En sng det och det. När "huden" kom som något öfven handling;
 kunde han vara sädes om ät ät till gräntade kunn lag i kapsä-

indens og rejste 'papir', en præge kælderen og en mas-
se kerger blivt sæde. Det tog dog godnødt oppe.
Når det rapporteret, skulle 'resanden' angives ølens og
som han angiver såsom mest 'formyldig', ty det var 'kød' den
saken, skulle selen intogs platen

Udvæltet.
Leken.

Demme var enalid den fremgik. En en selskabet gik
omkring og tog om 'inden'. Fremkommen til vederbrønde
vales: Jeg kommer 'fra fløve', og alle inden på dig, 'Tusker
fær' - men mit under på sin alle. Selen berettes omkring,
som 'blod' kunde om 'lit' 'stikant', men i 'almænt' venter.

Såga brude. Den gik en omkring og købte til en av selskabet:

Når du 'køper' noget om min 'skat' de? 'Hvorn' behaltes jeg
dask. Den tilbragte gik da angv nægde det, som han ville
køpe. Når så alle købt om sin del, gik 'sølven' og på 'vigt'
beholdt om og en, 'sølven': Det var 'den' i min horn. Da
ville den andre 'søge' efter (om han var købt 'højst'). Det var
den i mit 'højst'. 'Når sølvens' riktigt 'bevist', kunde han
frembrude 'vællige' skattalder gennem de 'smøgnede' gåtts
anden kan 'gjorde' om sin horn og som måtte 'længere'
på 'sølvens' 'indkøbt' andet av 'becken'.

Detta var att han prattat och tilltydligt så, att han sto - *Tänks ju -*
 kan ställas med en års mellanrum. I vården stalen
 skulle en av ungdomarna tagit plats på så att, att han
 ställde sig på ett knä på stolen och lyfte upp det
 andra knäet så högt utanför stolen, att han kunde fatta
 med samma sidas hand om smalknät och kalle det i jämn-
 högt med bröst på stolen. När både intyget sin ställ-
 ning, såktes de var sitt knä, som de skulle taga med
 de fria händerna. Det var knäet var först och nu
 skulle de hjälpas åt att tänka det andra knäet. Detta
 var dock lättare sagt, än gjort, ty oftast släcktes även
 det starka knäet. Balansen å ett knä var nåt som att
 behållas.

När jag nämde om tralleisen och utskjelnear glömde jag
 att nämna om vilkorsträ. Jag såg nägonställe i min
 ungdom en sådan tingest, men har nu glömt stället. I
 "st" stället kretst av två sammansvicta grenar, som, genom
 att ligga knäst och släppts mot varandra, hade svett
 så tillammans, att de jemt en liten del av stammen

från trinet utgjorde en krona. Öppningen var en-

7) Det var ju ett ställe i min tid. Det var ju en skogspuktare i Västergötland i: Söderby, där skolan -
 mass anken. Den var strä kivi viltsambler. Sedan så så i skolan efter hans tid.

Västergöt-
 land.

gefar' en aln høy og 3/4 aln bred. Att' instrumentet' hi-
 ligt anvendt' syntes meget' tydeligt, ty det var alleles
 blankknet. Jeg minnes ej bestemt' reglerna for anvandning-
 gen; men vil minnas att' han, som var 'vilkundna', d. v. v.
 hade varit att' leva sig ga', skulle tagas genom vilkund-
 tract' tre torsdagar i rad -

Stortydel.

J min barnsøn var korttydel ett allmant folknoyis

De vanligaste spelen varo kassino, "marjas" en förvisning av
 det franska marriage), femkort, "grå pojis" och kille.

"Grå pojis" var jag ej spelat och vet således ej hur det tillgick,
 men hark det ofta ontalas såsom ett intressant spel.

Vid kassino och marriage begagnades omfångens ketta, som
 med å berdet ritades ^{ett} streck för varje kemberget som
 skakelutvira, som kallas utskänjan; två streck för mutetias,
 som kallas storkojas, ett streck för var gång talle var
 kunnat göras. Som, som under ett spel kungat han de flesta
 skakelkorten, gick två streck därifrån och den som gått hem
 de flesta korten gick ett streck för det. När någon gått
 hem ett såbunt 'strik', att han skulle ha tre streck därifrån,
 sade han mestan alltid: hej, hej, hej eller ehå hejens, der-

gen, bevis - ett ämne väns förviddet uttrycks av de tydliga
räkneredskap. Vars räkneredskap kallas i det fulla uttrycket.

I marriage ritade alltid uttrycket tydas uttrycket (1111) som under
spelets gång förskades bort. När någon efter att först ha fått
hem något stick, gick ett "fy", d. v. s. kung, och där i samma
gång, ströts för merken drängarna att två stick förskades
av på mellan, att de säga ut sålunda!!!. Den, som begrundade
hem rätta sticket, gick ett stick därifrån. Oftast spelades
så att två och två, sittande drängarna emellan, spelade
samma. När de möntrades av dem spelade ut en kung eller
som, frågade han sin motståndare: "Är den god? Har du den tillfrågade
de möntrarna den eller kung, ströts ett dubbelstick därifrån.
I marriage togas kackorna d. v. s. fr. om. kackorna t. o. m. tyngarna
in leken.

I "kackort" givdes fem kort till en spelare. Den som först
"förklarar" d. v. s. sade till motståndaren om givarna, blev först ut ett
kort från sin sida. Sedan skulle en av dem hade samma gång
sticket (d. v. s. kung ut ett stick kort av kungens sida). Kunde han
i sticket över, måste han belämnas "fy", om han kunde det.
Sedan alla sålunda lagt ut sin sitt kort, blev den som hade

lygta kortet ut ett snitt, som de andra sedan hade ett stih
 öns, tills alla korten var utspelt. Den, som låg sista
 sticket, var vinnare. Spalet kallades också ofta sista sticket¹

Wille. I killespillet fick man deltagare åtta till kort. Om den som
 satt till vänster var gämnens ej var nöjd med sitt kort, kunde han
 byta med gämnens till vänster, men hade den ett vissho eller en
 kammeriet, fick lömsaktman gå förbi till närmaste man och
 byta med honom. Står denne då ett ömså såmed kort ut ge
 lömsen, eller han belsten såmed ut han fick för sitt ömså
 kort. Påstås mig, som ville byta kort, stå på husen, eller
 draggen, som kortet varitigen kallades, eller husen, kallades det
 "hugg", som utspådes den byta bytades "då" i spelt. Påstås han
 omta villo eller kaker, var det stopp, ty då fick intet byta etc.
 Man kan fått byta eller givit delatentat tillkamma, skulle sig.
 avring. De "drag" den som hade minst kort² kallas också
 som den villo fått "hugg". Sedan fortvått de örnings till
 åtta en sticket, som tog posten.

Janslammens börjink varitigen så spela ömsått¹. De delade
 kortleken lika sig emellan. En drag ut så kort framför sig,
 en annan skulle stika ömså², om han kunde. Den som till sist

Jallekaps-
 spel (den
 hemingen)

hade ingenting skrivt i papper, hade det da ju utslagenas kort och
 tog det hem till sig. Sedan gick ~~han~~^{den} (utslagenas) hagen fram till
 migte kort, vilket de ~~skulle~~^{skulle} skicka utskick. Ja fortjick till hand
 korten vare slut, da den som hade skickat hagen framfor sig om-
 ning som rimmar

Lillemors

Lillemors tillgick sa att sedan korten skickats och kopierats, bego
 efter en and gang dit under kortet om. Det blev trumpet;

Alte the kort gavs till mig i deltagare. Sedan hanks ut
 att forsta kortets omfang leken bestamdes till trumpet. I sa ju
 avskickat det upp och lades med hakens sidans synlig under den
 aringens leken pa kortet. Forhandlades ut att samman kort
 som skulle skickas med samma gang om de aringens drick be-
 hansk det i skickas med hagen under. Na migare dragit
 ut ett kort, tog han till mig i skickat ju leken a kortet.
 Skick mig om i kort om samma kort som dragits ut, gick
 han tog det dit utslagen kortet till hagen pa hand,
 Na ju ju han i vilka jati gang mig med en trumpet.
 Na sa migare kort laget ju utslagen kortet, att de tillkom-
 mans omfattas spelarnas antal, lades de kort, och den som
 dragit dragit ut ett kort ju skickat, gick gans till mig utslagen
 Sedan alla korten med botten trumpet utslagen till mig kortet,

var det ej langre nog med at 'bekomme peng', utan nu skulle det vilde onligen stiskas över med samma peng eller med trump. Den, som sått hade kort kom, 'Neu i ~~den~~ handen?'

Engo korten darent at för den tre veta stiska, det det 'kavingspel'.

Storhund.

Den gaus hela leken ut och veta kortet var 'högtrump', den andra delen av leken, som hade samma peng, kalla det 'hötrump'. Det har spelt om strängar, ty här gaus at alltid stiska över det veta utelagras kortets, antingen det var handen eller trump. Den, som ej 'kanak eller ej ville det, gick taga ej det sticket på kortet, utan ärens hela hagen av 'stik', som frunt experierats. Sitt kan som manlagst minst to kort, gick han göra utslag, i annat fall den som frunt enligt spelte gång var i tur att bli ut. Högtrumpens tvärvärdt över högtrump av. Den, som sått hade kort kom, 'vart i handen?'

Revens.

Detta spel tillgick i första anbelning av som i 'Revhund', endast med den skilnad att det veta gaus at stiska över och en om ty: at här kan stiska till sig. ~~Neu korten~~ det för handat spasing han till sticket kort av för delige kort, at taga hem, lake han gör at samma av det

konsumtion - ifall han hade ett sådant - varan följde att han som sagt ut förpackade bort julkäpporna tillhandas i klätt vad han sagt på, utan i övrigt hela sticket. När korten var slut på kortet, tog en av upp sina stich som han tagit hem till som sådets tillhandas av programmet. Den som först i denna omgång fick slut på sina kort, hade nu utlagorätt och sedan spelade till korten på hans stich som slut utan för en, som i sin tur blev i ränn. Vid omspelningens början ingens, som han i kända stichs öns, togas men än det övriga kortet.

I detta spel togas belöningen ett kort en belön och spelaren kändt kallas smatte Peter eller Sumpelle.

Alla korten delades ut. De smatte ingens hade två kort i samma färg och värde, julkäpporna togas utan dem. Den som hade julkäpporna hade från sina kort till hemmala till vandra, som julkäpporna ett kort. Och så vidare för vandra till ingens om otyglig med ett haan smatte Peter ensam på hans. Den otyglige julkäpporna mig nu ett streck i parnomen av ett till julkäpporna mycket tråkigt. Och så börjades spelet på nytt. En av smatte ofta iskat lek med en liten kretsbild eller ett kretsbild som tillhandas sålunda. En "steg" av denna form

Smatte Peter
eller Sumpelle
e.

Julkäpporna, färg
trullas
ingens kort

ritales rhy. De hida lekande topa om sin halva av de
 gen, varföre en av dem tillde både handens bakom sin
 ryggy. Sedan handens tagits fram, skulle den andra greka på
 om handen. Somo då kaiten eller ålyotspeman den; fick den
 som grekade gen ett ålygnat stred i sin åteps och ålyften
 åmueda med kaitliten bakom sin ryggy, att den andra fick ge
 na forskret att greka nåt på kaiten. Det skete på ett hand,
 Åll gylkes ett stred hos den som imetats kaiten och denna
 fick forfatta att "gemma" kaiten till den andra lykades fin.
 na den. När hela åteps Åll gylkites, låte den som lyk-
 det på sin del full varligen denna somo: Trigg, trigg, trull:
 eller nåt full. Och då börjate även denna lek på nytt.
 En ålygnat andlygnat hos sin biskop för områdy åmued
 genom storeri med en kortlek, som han alltid bar med sig och
 ålygt åmued på sin åndring; ålyllad för biskopen, av-
 kände han ålyllat åmued om kortleken, som han ge-
 nait tog fram och åmued biskopen. När biskopen tog fram ålyt
 kortleken om, ålyllad han: Områdy! det synes ju ålyllad har
 ålyllad den där å åmued: Ålyllad den ålyllad och andlygn ju!
 Ålyllad åmued: kortleken å på nåt och om min kortlek;

11111
 i munda-
 legand.

ty utan den skulle jag många gånger kunna glömma någon
av de vetgeningarna vi människor åtnjutit av Gud. Nu tänker
jag när jag ser oss: Det har blivit en prick och de här
jag en evinnan om att det gör oss ett av Gud. Som en evinnan
mig att Gud skapat två människor, Adam och Eva, från
vilka vi alla härstammar; Som jag minner mig om att Gud
är frening eller att det är tre personer i Gudmen. Styran
att vi har fyra års fides, med vilkas vecklingar vi bör som
något, om de påminna om vårt livs vecklingar. Som en
evinnan om våra fem fingrar, som vi skola använda på de
sta sätt. Sedan säger oss att vi skola arbeta sex dagar i
veckan och sjunde att vi skola vila på sjunde dagen. Att
om de åtta kalifsteterna. När påminnas om de nio mu-
na, som jag påminna om vittelyktens påminna och att
mig nåd att under gåva att dela nåd och vil till man-
hetens upplysning och beströmming. Som påminnas mig om
de tio kyrkorna. Kyrkorna, som gäller för alla, påmin-
nar om de trofaste och lärningarna. Som om alla,
himmelens skötsel och skapelse om den jord och vilt,
utan, som är till alla och om oss. När man kan

skattet sitt försvaret och de kyrkans: Skatte och de
gammal kyrkan på det sättet och för nu i frid! ○

En bok - I en av Brudby kyrkans småboken i Länning
Skattebygd
som, just
skattebygd - för det budets innehåll. Sedan den efter bästa förmå-
tan till budet
teles från
och förklarar
i en små-
boken.

parad på det är, vilken budet på goda sätt. Men
frick därför tacken av försvaret och såna. Skatte
och också godhet: Om någon tycker mer om pengarna
än om Gud. Rätt! Sade försvaret och försvaret:

Men är pengarnas avgift. Nej, för att den, som
de nämna några andra avgifter, som också dyker
in i kristenheten? Skatte som synlighetens och
lyste: Skatte. I d. f. och förklarar om skatte och
att alla orate, frick den av skatte och skatte nä-
rskottens försvaret och såna sig om
och kyrkan såna, för att skatte och energi till en an-
nan frid. Vad det blev av den lilla filarsen,

kommer jag ej, om jag ej ens vet om han nu finnes
 hem i orten. Sæder han ännu, har han nog myddan kenne, inder det en
 Lararinnas troste dock att han ej ejade förstå
 han truffade snart kunde anes, attom att han blott
 svarade som det gällde honom in.

Detta är
 "Hallens"

Om en kvinns stärke in i en galskapning och mågens
 anmärkta Toga i kvinnas antingen nere vid golvet, på
 misten eller i dess ändas av skattat. Detta skulle ske så
 offentligt, att en man bländ sällskapet och om kvinnas
 beordres, så kunde en av sällskapet, vilken om anskild
 i ett annat rum, eller inkalladt 'latta' sig till om kvinnas
 blivit beord. Detta såg för en ömning att man
 önskt ut, men var lätt utförbart. En medhjälpare, som
 låg om kvinnas beordres, behöfvs bara gästa maans må
 det var fräga om att engins skattets beordring; Toga
 med en handa at midjan, om misten av kvinnas skulle
 vittas eller flytta fram en gata när kvinnas be
 norts nere vid golvet. "Trallomstrårens" luktade sandi-
 gen flera gånger på kvinnas immas han tillkännagives
 utlagets, chur ~~de~~ medhjälparens resten vid hans inthåll ge-

som dörrens tyfiskt gav tillkännas som berörens bevis.
 Skulle hvar förings, top tillkonstruieren uppt berörens och
 putande den så samvetsgramt, att beröring) för uppt
 av domme eller annan person skulle kunna röjas ge-
 nom ny luftundersökning.

Skottlilla
 i Jämtland.
 Skottlilla är en häst ansigt t. o. m. i min barndom om
 något som ingår helhelj människas berde kopatte sig med. Den
 ä orten fram en gammal galle vid namn Jan Ström, som
 allmant kallades bosen, därför att han tillhörde
 med att sticka ihjäl gamla hästar och topor en den barndom.
 Det kom sig i frings att tillmanatops något av häst efter
 detta varit vanligare före, utan det gårdes nu.
 Beställningar blev mycket sällsynta.

Min fru skötade med en valrikets kula en 32 år gammal
 mal häst. Det skastt vintens 1857. Som skottad sprängde
 hästen med och min fru, som köpte hästen innan han var 3 år
 gammal, skogskade sig under gäst från skotten. Hans när,
 måste gramma, den Nilens, kille hästen. Jag, chann blev
 13 år, gick hjälper till med ord jag kunde, En del av hästen
 topor tillvanns och vi äts det med god nytta.

De hister som senere blivt for gamle at arveudske, ha alle vilts til skiltens. En dog har i sin smutning som jeg vilde till en meningsig, som gæstede Nordes- jingod den anmodede at han bestede gamle hister til det konges pæver. Jeg fik den mig likes meget igennem som jeg vilde for hille sinne han var i en gammel — men jeg angavde affæren. Nu jeg kom for at lenne hister hade mig jemt a mig distretats en stor anden og for angavde, som under skendig brukt at den og de for gammel miste mistaktes. Min skakke Brumte, som var min trojenerne i 28 år stilles in i de stalle som ej langt efter legene, synerne og tyngne som skulle de mig kom, der han dannede en skæmmel og tyngne optakten. Jeg bad at for tagen hister til hader og komne igen med den samme lag han kunde de skiltens, men meningsigene sade at den hister fik de i stallet om en natte man vilde sinne som tygte om som, skilde hister de konger. Jeg bad omkaldt at den skulle skiltens så fort som muligt, vilket forvæde. Tre dage dæveten om jeg stes til Nordstjernen og god

de tre memoarer. Utanför tillfalle jag en av bety-
 ningar, som jag gunnat frågas om Brante var skickad,
 men manna kunn ej att kunn för en Brante g'orde
 det tycke. Han kunde säga mig vad och när jag
 kom in i detta frågat jag kunn med några medfråg
 dockultats. Vi hatta till de tackomhetens till
 för skickas först min hand och sedan mitt avsikte, om-
 skade jag att inga memoarier skulle för oss omkring
 och några mit skatte hufvud. Jag talas de återigen
 vid memoarierna, som kunde skickat Brant dogen
 dag, vilket också skedd, ena hättas had de för
 om sakning? inlemmas hos person till besöring.
 Vid kastning om ordligt att en större sten britt
 upps och den mottas i hollas sedan testiklens först lyft
 i devarerna. Detta utfrådas en person som person
 många omring som att skickliga dess, men d'ins-
 plagen om det dock mest ordliga att att ge tillring
 därvid. Endast färgaltin kastnings vid skott.

En kunnat kunn skulle ej för de på en hand, ena
 kunnat, dess att mestan sig kunn kunn lopp, skick

Kaste-
 ring.

Skickan

Mr. 'Lampert'

Jom lam fick jag förskickas av en gammal som skulle Skerck
 hjälpa till med slakten, därför att jag råkat säga till
 bryggan, de har lag på slaktstinkas: slaktens Sella, och
 på de sitta plac bröstiten av mig. Ste minns ord skul
 le bryggan på smitt att de, och gammal.
 Jomens hjett blona för att komma at Leonard bled,
 skura klaffarna bort, som skingades mot en snyg
 Sopa de gäst och stannade på i bryggan, var detta att be-
 vis på att slaktens gjort sin sak och med slakten.

Alast tillmanliga efter stornes från till påttid och
 efter minns till gäst. Den nygla följis avnne.
 Ste en snyggs att nttai sparna till gresssparna, omv
 aviska höttstiken, som var sparseligen avnne.

De vinklar sparns gam, som begränsades till grans
 och sporsingens, katal. Dea förstås i en andra mid
 en spalsmatt kark i denna sparn. ~~→~~ Mestlo denna
 kark kark storn las lindas mycket starkigt. Doretta
 avvinkas av skomvare, att välla fast i andarna på
 lockträdarna. Ste ä storn sparns i minne bevarad av

Buckatungstens som gick omkring och samlade
 hem efter slottets bodskap. De komna tillverkare
 han komman och korshorn. Korshornen voro
 grövre och smälte som iustafgrates i andans av
 tarmar som skulle användas till koru. De str-
 re korshornen begagnades också att göra käl i
 det bröd som dåvar fick namnet kälkaker och
 som trädde på spott, vilka kungades uppe i Taket
 vinn i kostskammaren för Torkning, att brödet ej
 skulle mögla.

Djuddis dracko varmt mat lungast, hade jag i min barnstam
 beaktat; dock, också det, utan sekum.

Tjures
 konstlän kallades "Tjuresse". Den fick torke för att
 användas till Taktorsskaps mat användes tilliga husdjur.
 En grötmygby i storlän, vilde Fredrik Andersson i Husby,
 Skerkeby socken, så var det nämns för sitt att det en
 används en Tjuresse! Han sat jornt en dräng och sekum
 en pige för konstlän om en dygd Tjuresse men han
 fick också dess, att länge han levde (och nämns i dag)
 om han skulle nämns i ett fristående lag helt Tjuresse!

Samfundet anmärkte att ingående från ¹⁸⁷¹ 1871-72 års läs-
mar, men om det hade några verkur kommit jag ej.

1) Endast fjärens skinn gavs åt hemna. Det i öfriga var slaktens
om f. d. bestämning ^{ett tryck till i öfriga} mycket omlädd: det
sattes i hvars bokst, bestemt om en ny betydelse ut
komme, hvar han var och behöfva fulla med försökens

för bestämning. Slutligen deras om så nödvändigt, att om en
vid ömheten om person kom in till honom, var försök
om att de han skulle vänta. Jag minnes mycket väl
hvar min var luffade om bokst och skinn varit
och berett till omlädd skinn hos oss. När skinn
konstliden, som han allmunt kallades, ^{avse} gick en sam-
makare förskriften i utskottets öfriga förhandlingar.

Vi tyckte då att det var ett gott utbyte, omellan skinn-
nen från Skandinaviens samfundet och de hade många
den ringade lufft och de sentens om ingår och vilka
i öfriga skinn utgå och bruna. Dock mottogs i slut-
skinn skinn vilka kommit in skinnens. (Skinnens
om mässligt, i öfriga om hvars fulla var 'slankens' i
att. J. om hvar, vilka fulla. Han hade varit ett år)

719 skadet kunde nog ofta se 'smaklöst' skänkelts
 till grammat; detta dock icko till jul, da det som hade
 tillgång till julekvällen.]

'Hattkåps' & 'strösky' hade vi en kommitté Johan Jakob Bergström,
 som av en gottly kalladaktiska (saks) i 'Norrköping', som,
 alldeles medelst, arbetade sig fram i 'Skidning'. Han
 var min konfirmand. Han underkastade sig ofta bok-
 staven i 'Boken', som han oförbehållsamt förlämnades
 om en skrivare av dygtna merriker. Ja. T. ex. för-
 blandt han 'skapelserna', men ofattligt länge
 tillvarorade och att var god, i st. f. de 5000 av som
 den billicka försikningen angår, emellan en billig-
are ättens grammat, och att han antagligen utbil-
 dato fram att 'skolen' blott, som utslängts från skolan, samt
 sedan kommandragit sig till just massen. 'Det där', min
 barn, sade han, 'har ju inte till kristenmas undervisning',
 men det kan ju bli till säkerhet en eftertanke, om det bli.
 om alla och själva humanarellstas om skolan och
 förhållanden. Det är inte heller säkert att var god och
 andra skulda tillkommit genom utslängningen från skolan,

ty vi många människor komma ihåg gatta Fickensvets av
om de sig världarna eller dessa upphov. Vi tänker alltid
har om vi blott tänkas för att nyheten för världens in-
omstyg, vilket har måste vara, ty om den skulle ha
något blott — vad skulle det vara då? "stumpen?"

Jag vet att jag har B. slag sig fram på egen hand vid
om studier. Jag kommer det bättre än någon annan.

Som ung kommunist i Tans arken, Svaland, för att ha
kom sig i en höjnings åktig friken, vilken skrivare hans
känner. Hennes fader om dock en annan värld och skulle
de unge st. Nu står B. Kustly kommunisternas och ju
alla kostens ord vakt. När han dog ^(genom val) många och mitt
är gammal, om jag en kvart i min i en handels lag vid byg-

kon. Organistens dring och jag har B:s hushållens kommo-
nad att sprida lykt med jag har från jag har B:s ofullkom-
nast ha. Organist skulle naturligtvis bli strukt och ombyg-
jag har jag har att jag genom den för att brunn såsom
jag har som möjligt inte vara gammal att sprida bland
allmänheten, eller den kvartens, och sedan gick jag dagar
dagar till kommunisternas ord med hjälp av hushållens

skan, som var ett mycket intressant framträdande, vargenade
 jag propagera. Ni vordes förs till föres man vi läste de
 andra gubarna blev han först från sin kallels förmål och
 de kom, som ord. koncepterna, vilka lags i varje brev, han
 varit sin älskare, där de hade betydelse att de aldrig skil-
 le tanken på giftermål med någon annan. De kallas också
 dessa sina lustpanden. Att detta var en del varannas
 försom, som han egentligen förtrodd, brukt vi samvetslöshet.
 En massa presteringen tog jag honom. Därvidlag den av-
 dextresten han kallat i Tana, och om hans tillståndets
 förklarar i kyrkan, hade han varit ämbets ämbetsmet
 den förskjutna varje mannan. Öfröskället var han i
 avskottat att han tryckt så väl i Tana, att han gärnas
 stannat där till dörren — men en hälsas, som skedens
 i hans av omgående framgångar, han gjort att jag sålt
 plats i en andras ord, där jag blott vill ge mig min sitta
 vilostad — ingenting annat. Ennå komministalens i
 klubb och sitta lita, och innehåller av denna och ha
 länks om först i utringarna en gj östlyst samma pengar
 som han — förklarar till det allmänna, så lantgårens om

måga är gjorda beordrens. Pastor B. Kirjaks dock på nytt
 de andra pengarna, de vid hans död fanns enda. 57000 kr.
 tillgång. Bland professorn efter honom fanns en noppans
 förteckning på alla hans inkomstuppgifter under övriga en
 yngre (kamrats) och syster. Den första post som kom
 ägde inte vara ^{användning} bland systererna är 70 kr som
 gott och en kateki om de kom till student. Den hade
 i kopiet de ark ^{an komma eller annan användning} på det antecknats.

Att han i sammanhan inte var obekant för skämt, t. o. m.
 om det var lite snigt, synes av att han gjort en symme-
 ligen god ^l observation från Båsträngen: 'Den goda Guden!
 Sten, symmetriens värd', synes vara från hans skrivtid.
 Han var en protestant anhäng, de kom efter presbiteren Post
 Att den första komes efter formuläret, medan alla andra
 listas på symmetriens tillstånd osv.

God man till representation för församlingen på 1880-talet
 till kom en riksdagsman, som jag också av när han list
 den i kyrkans, och var inte någon lydd sålunda:

'Men Stigen uppr en Trolls man
 Att vilis och föreläs,

Det sitta bröstet från varann
 Och andras fall beser:

Den som och Lillemo förakt
 Hans öga försvann.

Ti Dig, om ej för manskens maket,
 Hans gula hjerta blick:

Det gullet honom gäve! Åmen!

Från minas yngre dagar minnes jag mycket väl de
 frakter D. då han dogarne för sig hade uphörd^{ts} av
 Årsmåttel-^{er}adomning, i kungörelsen härens ären till.
 Lade en erinns att han gerna mätare^g det ginsthony^g
 na mätelottet! Vadant gick han och^{er} av mitt
 många efter frakten Bostimo kordens, men om detta
 man, sedan frakter D. repat sig på nytt, torhade nu eller
 fram ansig att han fått nog devar, ut jag inte, men
 devar ärens nämnde inte mätelottet: kungörelsen.

När korvane lades i grytan för att kokas, gick
 i någon stuga många ^{om några (akt nytt)} ~~by~~ skulle korvane spudda.

ett en och annan gammal person gåte nu tillas, efter
 Lemnaste fenspa i strumpor, han flera ypp berättat hos ierten.

Strumpor
 som förenig
 fenspa.

Korvok.
 mig.

Att uttala pengarna på så många olika sätt
utgifter den veckan. Om en slant lagrades, skulle det
kosta förkast i 20 eller annat avseende.

Den sista drängens förhållanden (1855) om en slantens guldmynt.
på präntade original. Han kom från församlingen i Käll
område, varifrån han berättade att i "Södermalmens" församling om
1850, guldmyntet, var det hela lagat av guld och silver. La-
das med guld från lagret och myntarna var utslagna
och de skulle den en dag komma upp med sig på en sista
tillämpning; men när myntarna var mer än 100 bitar på
tornet, utspades en av "Hörsbarna"; var 2 spelt om
nät; men det var för tidigt sagt; ty om uttala myntarna på
lagret så långt, att det ej var på för sig att komma upp på
Hörsbarna också mycket fridly. Han satte i stället att
uttala dem i sig så frid, att uttala om sin hand och
komma hem. När han kommit på sitt eget sätt, blev han ut-
stötten i så hast på det att det kommit upp; varför han
gjorde sig målet på det.

På så sätt höll jag många gånger på: En bit som
en ring, så jag kunde underlag den och således, lagren och biten
Att den bit
läses!

Men ska du ju då stora i små tingar och bräda.

Största måldagen var Söndagen den 14 april.

Valborgsmäs. Den 30 april brukades för mycket allmogets gömsor och
kastade

an

eller på höga berg, varvid locatör och alla andra
skott antingen nu brukade gå i bergst, tilltygta med
i utlagras följning, som genombröts med ett stort
bråk, att bräda kunde flyttas med till självas bräda-
kastningens snett tillbringa skedd med en i eller
upphöjda jörten, eller också med de gamla. Vidare till
tes i luras och munitivens på munitivens sätt.

De långt tillbringa börda skulle bräda och
som bräda från att rivas av sjöar,

Göteborg antals för och antals ännu då och då an-
komna sedan görens börjat gå. Då gäller det för
många giftningarna att många gånger under det
då gåtarna sitter och gal samt andra gånger
giftningarna samt barn. Görens sörger genom att
lösa upp barn länge glädans och för att
flyttas av sin önskan. En flink, sörger det, vilka
andra gånger att barn med sin till och gåtarna i
Lagstämman,

man i äroen att för gamm tanken ännu gäles skulle kunna
flyga, nåkade sin önska sålunda: Kallt gott! kor mög mer:
Så kom, en ko och min. Pelle för mig du — och så fick
han sin önska uppfyllt.

Under dygneluckans — och han förte mig — fick jag
Åsinnas barn, by den som de transport bering
att Åsinnas barn skulle för tillstånd i ögnen.

Dygneluckans barn brukade uppenbarligen många gånger
för ännu det var naturligen en propagerat, för
med en kört barnsmäl att haka fast på ryggen
för den lilla skottet ut. Kunde man för fast
för en klov eller ännu bättre ett litet horn, blev skö-
tet så mycket mer skottstarkt.

Första maj skulle drickas många i lägen, som
dock i st. blev motstån för rätt många. Ängst-
ning den dagen har varit red och är det än. För
en man i bland är smittig lämnad, så en person kan
och att upp 12 à 15 dagar med blod smor som tillgång.
Örnarnas gilt så ofta i strömmar den dagen, så
slagsmål ofta blev slutet för fasten. Detta är dock herta man.

1. maj.

Midömmen var sedan gammalt friskt med midömmestäng. Det
 för mer än 100 år sedan varit vidt uttalat ut för att sedan
 dansen börjats/jaurligen i en lopp. De tio att i de stäng
 - stals bort och resten i annan plats. Allis för de
 restade att i Grönby, Skerwingsäter socken, det kom
 som yngre vridats hos en bror, stals stängens bort
 en midömmestätt. Som man snart upptäckte var
 stängan en rest, begjör sig 6 i 7 st. ungdomar, friskt
 da med upptagna av gammal, gora kaliber. Alla
 lastade sina geord med gyftelea runder och stän-
 ka beurlandstängarna. Bådem en lit agronkänk plat-
 serade sig skaptans i lita spindl ordning. Alla
 gjorde sig i ordning att taga sitta på ett gatt gyl-
 per runt stängan omka. I alla från taggen. De givna
 signal smälte alla skatten på en gång och de gyl-
 per var en stor andas av stängens merfullen. Tio gyl-
 per för Timarna, men på mycket mera för de be-
 ständna.

Stängarna -
 kaban.
 De flickor, som ville se sin blivande make, släp sig som
 man att baka framkaka midömmestätt. Det är att

på smittligt med allt, att den var nästan oätbar. Det
värste var dock att alla till skulle vara med om till-
redningen utan att säga ett ord till någon. När de
dått uppgjorde framföranden skulle de gå ut och plöja mig
elågo blommar, på vilka de skulle sora under natten.
Men det gick att komma eller om de fingo se sina 'bli-
vande', såsom jag idé, ehuru 3 minns utprägnadare -
om berättats att de tillkommit utgjort konststycket.

Wasthagens lott⁸ är många små ljörkraviter, antagligen Wasthagens.
under fastlagen och ställa i en vattenkrucka innan i ett bo-
omgivningen, att först lockades fram. Långfredagen skulle elda
damm ha 'smitts' 'damm' för att sedan bli smittas - -

Dygnmetoderna varit tredubbeltarna till utskallen. De in -
framma sig i kryptornas och utgående oförbeckat från ring-
kärnorna sedan och försvann det i sina påskhorn. Detta
sedan antingen på utpropp, signoriska eller kommit till
i vänt påskstornet, där de väntas och utspj-
nades med stället omna till påskoftonkraviter, de
kommer också - så vis de ej blaus ihjälkraviter
i vänt de hundra med genom sina repp. skontarna. - -

Spörens. Angående spörens har jag mig ingenting annat bekant än att spöfalk som spöte gånge passera skottarna för beehs sig på stekilliga, ofta rätt hårda nyttiga av kamrater som spöte "passerat Linné". Jälmis avdel- des upprörheten helt naken och omlindas väl med etc. Nej, omöfta kom släppta mer i vittret, där kom or- dentligt släppta för att sedan hiasa nytt på dock, där kom illans har att vänta "dock" av kamraterna. Om sådant nu förskömmen kom jag mig ej bekant. Beskrivningens kamrater av en kätoman för mer av 50 år sedan och de "historiska" intet av mycket att lita på, vill jag ej gå i brynan för samvinnensliten av berättelsen.

Spörens? Barn som av Tringa att på i eller nu säng brukar man ha krikans i det gullet om flera finno i samman- mitt genom att säga att där kom viit kom d eller m sang, vait "skägga". Vad som omme med det komtiga ondt, har jag ikke lyckats för blott för omig, men att det heter smålän att en annan gång vaita för, kom jag intaga av egen erfarenhet: "inens sig om Linné".

Det var naturligt att mörgummet skulle utvärmas i det man där tillfyllt skott. En posthumal brukar de bärgas på den sålde brott. Förhoppnings kanske en man g.

Vid många Hickers livskäddel är ofta naturligt att de klädes i en utklädnings och ofta tygöker samt smyckade ut på huvudet.

Förhoppningsvis brukar allmänt att det på golv i likrummet, som naturligt inre i ett utlys, en best of genom upptäckt tillbringa, inblikk med labben, & vilka man sedan gräts blomma, den sålde namn, ett kors of of mögen, där den sålde skall bäras till likrummen, och även beaktat enis. Det är naturligt att innan labben bärgas på beaktas (så vidt g på starkt likhetst hinderskott) att mögen anbring eller man till den sålde talen mögen tröttnas och till de närmast anbrändt, även upg mögen på tillfallet författade varen eller även mögen passande varen in posthumal, naturligt liket bäras ut.

Man kan även i dag på se att skenfullheten är att det, att bäras ut till, så för de lyftet beaktas

från barkens, att dessa sjuakas omkull, och
 detta utan att någon av verkstillarna, tillhörig om-
 orsakon, kan säga någon sådan
 I allmänhet utgås mynningar att ha jämnvägiga till
 groven. Någon gång kan det se uttillslutet flöden här
 en myg flöden till hennes vidsträckt
 skam, som mota de likförliga, brukar i allmänhet blott
 handskat och stå stilla till hela likförligt passera förbi.
 Den litleting drages förbi något hem, förrest med glömg-
 stäng, brukar flögarna bivas på hela stäng.
 Skansen och blommar brukar allmänt medflora till
 groven och lagras med på kistan. Dessa sjuakas a-
 kan av dågnivåerna tillika med dem som varit förbruk
 på kistan, gör att efter grovens i genförligt lagras
 på grovkullen.

I konceptuelt förekommer nu mera ofta efter mil-
 tiden, ehuru man såväl några gång tvingas rinka
 på det gamla. orsakades: Bättre tingar etc
 Barmens I min mynning gifte sig en grovflöden som rikom i
 och betand-
 ting av hem-
 sjuakas. Det bruket det kom hem till gästas sju-
 kas

bruden (bl. 58) i kyrkans krona gå från till hästarna
 för brudbruderna och — Lossa Linorna från en hästens
 exempel, att bruden var tomma gå när från brud-
 bruden och prästen just den för att kunna komma
 när från prästen. Jag undrade då med galenskapen
 betydelse, men då det ofta misslyckas blev allmänna be-
 tidningen, fick jag ofta att bruden gjorde det för att
 — ja lilla brudbruderna.

"Kyrkostyrning" efter missfall har aldrig, mig ovetligt, för-
 rekommitt här. Vi menar att det oftast för kvinnor här, en
 lilla "kyrkatyng" sig. — Jag har hört berättas att för en
 ej ovanligt att en riksvakt lades i kastet, men att
 mycket barn skulle kallas. Det skulle också rikerna.

När ungdom är tom, för ingens yngre den, ty om så sken,
 bli brudet skickligt. Det var ovanligt att brudet fick
 namn som präntat om någon mans släkting; men nu vilja
 ofta namn, som ingens kan ge sig till med "goms" & "Lilla".
 Det tråkta att barn som skick under djupeluckan skal

de för god vägen — Om att för "infästare", "gungling"
 och ungdom, som kallas i smärta, skall brudet komma att
 "däpels"

De goddunga barn, tago dem genom en deli st. de mænn
vadr. ³ i allmänheten!

Men min yngsta systen skulle minnas en gång brötit,
vad mamma st. katten omst brötit⁹ och visade henne
att det var en smut plåk på västan. Jag minnes ej hur
det avslöjtes, men st. jag, th. en älsk, sade för yngsta att
mamma sträckt på st, det minns jag

Barneus
Känken.

Deva orso för antimonolösliga, om de skryllde knop
som för knop. Jag tänker mig tjugo, trolle är frumsti
tiden. De skola påkoma i st. bli upplösliga, ty de
är nog vaxig kermina i sin ¹ bit älle⁴ i icke⁹ av reuma
tison, som adrigita genom de korta kistarna och terna
strumporna samt de 6 cm. höga ⁴ cylarna⁹ de nu för tiden
struktas på

forten.

It allgubben⁹ om jag som barn haist upptäckte för. De
det behöves, de en allt str. brunn var ungefär 5 cm
från strumporpen!

Plakorna finns å en liten bergskladd som en god älsk-
källa å Gogymstatens ägr. Deva omi hålar sades

det mig, de jag om barn, att en gälle, som gått på
st. Det kändes mig att jag som smut. st. för samma ¹ ill,⁹ ty st. ut-
st. om st. straffe katten. Gåls minnes jag det g.

Häken, framfäst i i kerget på den Tid då Leagen var
inriktad på att kåren varit i fjärdens i naturligt sätt.

Den som kommer som kungärdens utgång är en skapelse av ut
föreläsa ut

Genom stormen av puppen, utskilts med samt sidan och
föreläsa med en stor "kandens" bak i marken, från vil-

ken de brunn utspresade handträderna kungärdens utskilts

nyggan. "Stycket" utgjordes av färdigt "arkitekt" bak om
marken, men längre fram och framför mossen är en fin
kandens utskilts, som skulle "kandens" i färdigt handträd.

Skruvningens anläggning inte komma utifrån av som som
hittat utan direkt utskilts näppan vid utskilts och i
end "kandens", utskilts näppan gammal kandens. Utskilts

och färdigt om om Leagen utskilts "kandens" utskilts utskilts

den som kandens. Den som kandens kandens under 1850-

60-talen, utskilts av en gammal kandens, som förför de
med till sin tid. Utskilts den som kandens vid utskilts

gångar - således färdigt om vid sin färdigt naturligt
utskilts den som kandens vid de den som kandens till de

färdigt, vid kungärdens, kungärdens och andra kungärdens
utskilts. Utskilts, som kandens kandens, kandens

bevinghet att komma fram i häst i den lilla mas-
 san, vilken mest allt blev mindre och mindre, till
 den alldeles församma. Strömer som hade hela
 hämnat hade också väpnat med sina mässor.
 De skulle menliga jätas med vilka vid häst.
 Detta skulle framst örnen till. Där de var
 allte stiska in mälarna i gamla hall, blev mäs-
 sorna slottliga på konstruktionerna i sina smittor,
 att nya måste anskaffas. Den rätta för sig
 skall i mässor och städer, som en gammal från-
 skilt hustru, vilka land renter mannet slapp-
 krogen. Hon hade varit gift med en kr. botens
 and namn slapp, som på skänkts at sig vis i
 ons gjette budet, att hustruns slottliga onsketa-
 de lagig skilsmassa, vilket den till en mycket
 alldeles om möjligt. Gamla krogen redd sig dock för
 ögen land och det utan att behymer. Hon hade
 god helar och ett gäst hymer gick omkring i
 byarne i skuffen och snart kom hem, grep han för
 mat till med mycket allte man där hade för hunden.

Tjypte gjorde hon aldrig, men som hon varit en del
 väl utbildad för sin hyskemakart medel sinnes i mat-
 vagn, och hon ingens brett. De båda siterade ställen
 från hon uttrycker kläder, att hon alltid var utryckt
 kläder. I mitt förhållande behåller hon de ofta på,
 att min fru gav henne smeknamnet "Vårbygdskajen"
 - och det tog hon ej illa upp, då hon visste att denna
 ej var något illa menadt. Hon var dock ingen kläder
 i månen och ställe, omöns hon, som andra på vean,
 hon en lita hånadsk. Hon hade hon en sin ställe och
 mig, men hade sin egen hånadsk i en liten kammar. Hon
 storsak katten och iskrutet i skogen, att hon aldrig led
 brett på hånadsk.

Lagenhetens Beträning, st. katten, som för andra. Ho är
 också uttryckt av Vidvalds osv. daterade missionsförening,
 kan från dess uttryckande behåller av f. d. smickelheten a.
 skatthattens ställd Sittsk. d. som hon står talningsförmåga
 och är symmetriens och harmonisats i bilden, som dock gått
 från beskedningen i ett avseende. Jag har en träning 20-
 officiella berättas att de hon gick i smickelheten hos d. vill

Ett par
 moderna
 "helgon"
 avdömdes

28

kan förmåga förtäringarna för små fiskarna i de uttjämt karnsamt och
guld skattlagas för löp, att kom — vinst den har manen var skapat.

Men försvinnarna var avslutad skulle fiskarna, som fått underinvin.
gen att på hans kunn och — kypen kunn The tack och för-
aktom att g' talle för andra om aktom. — —

Den sin goda talungsmåns skulle kom — något omklapp den
Till — tillstånd av biskopen att för frimilla godtygandes i kyr-
kan inom stiftet, där han arbetas denna li. skulle därför
fullt prestakund av rock, kyrkan och kyrka, och var mycket om

1871. Vid Villhelmska li. det. missionärförningens arbeten,
som fins ~~att~~bygd varit ofta missomman, hade han mycket att
bestyr, dels som kassaförutten och prestkant. De sig att är

i ögnad av kyrkans guld omkring med häv för att komma in
kallat, gick jag utom att frångåva saknades förnu häv
ditt i en vider, som li. ögnade för antinutit. Det är för

mycket möjligt att många är som för sin bestimuler, men att
om det församt tings var frångåva omkänd. Den denna för-
dels kyrkan gick li. omkring på konmissionen och delat ut för-

gram. De tingsdeli omkligen var den, hade li. ofta varit att
komma från genom sin godaste folkmanen. När har tings

sig själv. Bekanta damer kunde ofta så ha varit om sällsammens
damens vygg och den andra om brödet. Det var naturligt! Alla
det kristliga spekbekantets som kunde tillta honom så snart. Men
fittt egenbrudligt var det att, att man så skulle uppträda i judda
Alla var stolta delar av kvinnliga gestalttagare utom i kyrkan.

Det visades också i trycket att man var något tillika sålbat
var sig: så kvinnligt sålslap och att ha ställa sig i stämning
som en skintens uttryck sig. Rensningsmanen hade fröjat så.
om andagglens var som. Och snart blev: ja, det är fullkomligt
om det i stämning själv med mig; man jag har sålbat det och nu
har jag frid med god. Så lite friska har sig den yngre, man
om så när han en annan gång ut. Han hade så en kväll varit
att i sålslaps med gamla K. A. Kasten, Kussley, ja att man
med och blev friska om gamla K. A. om sålbat i hans hem. Men
na det skulle kvälla mig intagen. En konstplika i prövning
jag tillagdas att kalla sängen ut så. Under anslutna drog
sängen ut, att det härta var i sål. Mitt lag tog så sig om
man om beklagade sig att ha entrogen fröjat sig under dagen.
Hög dag är med spio sängen, sålbat sål med handen ut bred.
sålslaps ut förman. Uppkomsten i sammant tag har
att sål och kändt sig i stämning i sängen och hade sig

med två vittnen, emellan demman, som utskrifvits omkring
 det till stundligt till mötne denna nu är vatten ledman
 för sig tyman, jagas skänken om det icke var möjligt
 att frilika. Skänken kunde att han var en gång
 önskat sig till sig skänken i den sagan, men så snart
 han. Jätt se honom hade svar. försvann som en jagad
 råbuck, vilket t. o. m. Tang vatten of. att du på snill
 landet. Hans ordas levande att skapa in so. som för
 vägen fram i Norrköping. Något ajournerade till so.
 dilla skänken. Jag för att själva gå till tingskamrat skän
 so. till en fullnadt att en lita till kunglets person som
 so. omi inflikade att han fick frilika om han betals
 av. 150 kronor. Skän. ant ginst ifrån att om förlikning
 skulle komma fringebornas, måste so. själva infinna sig.
 Då han har. De alla fyra av nämnda komma uppe
 i överlagringssammanst för att beaktas här. till mötspörst.
 Skänken hade en av nämnda nämnen: jag betales till so
 och så mycket om du lagras ned vattenfyra och de om.
 nu du bättre ansent än att skiva från sken enligt
 lag. Västlings hade svar. vinstigt kamrat att spela
 utgöra. Skänken tog vad han fick och lade om milt.

92 Halletts etter skolen kom i skolen uten at
skolen.

Under kvistelen tog han en posten fra Morning.

Derne var så gammel (14 år), at han var firkantet
for sig. I skolen finnes en kirkens skole for
fjellige tillivende skolen. H. som er ledet av kom

munnaletpelen, begynte da for pengene til at
at bygges. Det er rimelig at. at han bygget byggen

av kirkens bygget ut godt kunde betale honom sken, de

han var så gammel, at han kunde gjen skil for sig,
teg og de. for en kom firkant og han begynte. Skolen

komme overlegen fjellige, tillivende skolen, og de
gode for sken at sine kom, som amme og kerk

betale skolen — men de merket H. dem, fjellige —
rank at det er jama tilleggning for hylp at skolen.

Da grund av mannes religiøse oppfatnings vid
alla tillivende da han mer det gaae og hans

skilkenhet, da han mer sig skolen skolen at
ingen skolenisk fjellige, for han mer mer under

skolen skolen, fjellige og firkant for at skolen skolen
med grunnen fjellige. Alla skolen at skolen og skolen.

Men vittnen komma med, de är avskräckta, spök,

Jag mig iakttagit i Juleas Med denna spejels ord.
 Han dufte krigs utspälat på sin förlämnings, men
 När jagas kom i futes: jag tar sig i minsta an
 De landskapets nummer. 47)

Men när de i förtäcke De andra till han sig

Att jagas ville skicka När Ting och vad mig

Den oförklarade lagin, Vatten om jagas de

Stannat om mig jagin: jag kallar sig avte

De förfärdiga gått för klän.

De färdiga om lita om klän förmann,

Att jagas med jagin sig färdiga an.

Men jag kom mig behåll jag sin kommit?

Att kommer de till alla fördiga dimofid

De kom, ständiga jagas.

Men lita sig kommit De ständiga jagas kom

Att om om kom, om jagas, De kommit om kom?

Om kom: jagas om sig jag lita sig

Att du jag ständiga kom du om lita mig

Att om ständiga jagas

75
 sedan förlitade Naturligtvis fick jagas sedan ersätta utlägget. Det andra ambudet, som
 begärde 150 kron i förlidning, är också en "läsare apostel". Det oaktadt går om honom många
 fulla berättelser. Därutöver en som må anföras. Han brukade köpa djur mjölk i hemtrakten
 och förde till Norrköping för försäljning. En gång, säges det, som i en mjölkkan en liten
 - gröda. Mjölkköparen, som såg grödan, höllde med åtlet - men en kontant milkan kom
 råddes sig. Han förklarade att han vid hemfärden kvällen förrut renskjölgt mjölk
 särm i en å som han passerade och då hade grödan "naturligtvis" sedumt und
 säen och blivit kvar i mågt horn. Någon utspädning av mjölken hade ej förekommit!!!

Nu gör han sig betydligt till skillnad denna gång
 att sig i trötta lator, Men njunga sorgsam,
 Ty kunnar tuktens det minsta som som strida,
 Att detta görde svenn och vido gästige vil

It gamle vido fiska.

Om fiska vilde den för iskonst och på för,
 Vi kunde han nu vilde och direkti för till

It postulaniska fiska, den samplings

It vilde gamle svenn och på för noga som

It om vido fiska. 6.)

9. Årets gör han nu kunnat och fiska ble och fiska
 It ämnet, som av förrens och komma från och från.

It om minna Rids mannen och denna litta och

Att tänkas bogs grannar och den skada et

Som viden framme om fiska

It vilde vilde gör nu vilde It fiska, att han vilde

It om minna skada och honom och han första:

It om han de ha att vilde lundens kula, seje och kunnat

Om han sig viden vilde förgift, och skada om vilde vil

It om skaff för sina dragen.

6.) Direktörskapet i Ev. fosterlandsstiftelsen blev för mycket "passiva" förutaget
 en fört mycket framhållen man och många anmälde sig till det hela ~~besten~~ brodstyckets
 och hållande. Var föreg. innehavare föregydat sig med, blev aldrig kända. Förlätnelse tyktes
 ha och hållits.

48

Especially in the American market

Katrina: I am just back home

Oh, hi, du søte Amoro!

I a giftle lette hemis høy:

Ho i deligen kroner dag

Ø som du kan høy for Amoro.

I mark av motta, skriften rett,

Eller verpa laska smalle,

Ø katta skrek å hurr kan pot

Ø neget stritt u ranna ~~pot~~

Ø agsere di gnalle.

Men just som jette tute tolv

Ø danna hørde snappa (knappa)

Ø kunn høy opp de lei å holla:

Ø spoke ator dai mitt på galle

Ø lang ringakerkepp:

Ø de banken mer de sankte dag:

Ø, du da! skrek Katrina:

Ø Amoro, nå beittet dag,

Ø kan du høyte ha at may

Ø la sø en skinnse pine?

Katrina flyg från halskon öpp,
 Tommas kom en tanke,
 Alla kom! skrek hvar, men rockertopp!

Ja prång te en my valopt
 På stans dag, nu vill skänke!

Ne döds ad en panningpung
 I harnis barn kom hade,

I haka en ha väns a my

A pampfrudmen nu så tung
 A prång vartens hade.

En en ej smers, stackers hvar,
 Ty öst vll skike)

Att östet gjälde hudson var,

Som gammel henti avist har
 På skajan, stackers haka).

Kösklorn nu ej rehit stangs

A smers, my som far,
 Kom in i köket, vant befangs

A famns sen i acto stungsbinn bangs
 Om öst ~~st~~ ane lar,

Der hangde han sin styr i hæk
Bak jærskveden, den arme!

Katrina, som synes hon om væk,

Kom ut i værnede a' skret,

Da Gud han sag' forbarne!

Der hangde han så hæk a' hæl.

Katrina søng om bitter!

Ø' do' ho' jøll nu kenne a' jøll

Ø' danna' nu skandalen all!

Ø' græt nu den som gitter!

Min moder, född 1806, levde mig vänn som jag i ungdomen skrev om på Västmanlands läst. Vid genomlysning i går av densamma, tyg jag mig för att omärka ett skillingt, såsom innehållet blev satta som följer:

En dörylning vider.

Översatt från svenskan till Västmanlands rita förkan
svenskan i Götterödet.

Rebäck i den jällbänk' löy
och tankte på den svens.

Ho villes skaffe pappa möy.

Ho ideligen beoner löy.

Att dönn han flög te famers.

och mörk va matta, blæsten röt,

och mot ryggar lufka smälled

och katta skrek å humm han löy

och regnet skvitt i samma flöt

och svärsa di gråteled!

Men juret som blaska slappi löy
på dönn berdes kmascher,

1) Fällbänk kallades en möbel som tjänstgjorde för bord och säng. Framtiden kunde dragas ut och då blev det en säng, vari kökets prästinnas vanligen hade soffplats om nätterna.

Ja stuaet hloog oph hi las a kiltu:

En spake stog dai mitt ja gattu
 g lang vinga keegakeri

"He bankou mei da kante dagi:

"Hu!" skrek dai mi Robakeri

"Na, suner, ma kevitte dagi,

thu kan du hjarte ha te moy

Ja kant ett att forkerackee?"

"Alli kani, da let, men sockerstoppi

Men nu ho sprang fram baddens oph,

forangens kan en tankes.

"Alli kani, da let, men sockerstoppi:

Ja penga te en my valophi

Ja stuma dagi vill skanke?"

"He daera ot en panningfurny

Ja heeta spaket lade;

Ja kom ho on da let a my

Ja gumpudomen skandes tump;

Stuaet penga vaktans hade.

Da² va² ej' Amnera, stakerna² kar,
som kom² att² lystron² släcke,
Ty² da² va² själve² haesta² far,
som gammel² hemling² avsikt² har
De Amneras² Rebacke.

Stakelorna² va² ej' rektit² slamp,
Att² han, som varit² kedragen²
I² hast² kom² in² i² vitt² befängd²
I² gamla² nti² o² snare² hangd²
Som² han² försmatta² för² fajens.²
Den² hanket² han² ^{kan² lå²} å² stek

Bak² färdtredorn,² den² amne.
Rebacke,² som² nyss² honöm² suck,
Att² ut² i² svannido² i² skrek,
Ja² stonem² sey² förbarne² ^{han² att²}
Den² ~~xxx~~ hang² f. (strek) i² a² skal,
Rebackas² söng² vä² bitter,
Att² ho² damp² mer² där,² kenat² i² fall.
Att² nu² va² i² mi² nice² all;
I² gnat² nu² den² som² gitter.

Denl. Stötån 1926.

2.) "Fajen" var för vanligt benämning på hestadern.

Den "feta" bokstaven l har ett gällt strupljud - långt ifrån vackert.